

101 ani de nemurire

PAGINI UITATE

COGITO

Dacă ar fi să-l parafrăm pe François Villon — am început cu: „Mais ou sont les hommes d'antan?“ Eminescu a trăit mult mai aproape de timpurile noastre decât de eviul mediu, pe care și-l alesese ca timp deținut.

Cel ce-si intitula una din primele sale poezii, „Ce-ți doresc eu și tu! Dulce Românie“, și se întreba „Ce fu fost românii pe cind eu n-am fost, ce vor fi ei cind eu n-o mai fi?“ are dreptul să nu amintescă prin cuvintul său realitatea vremurilor prezentă, în partea lor de exterioritate. Iată de ce am selectat fără comentarii fragmente din articolele sale politice, adunate sub forma de afișare de Marin Bucur (Eminescu, Cugir, 1979).

• Statul demagogic e prea dominat de mici interese zilnice și personale, ei e condamnat de a fi slab înțună și în afară și dacă prin puterea interioară, a obiceiului contracrat de sute de ani el continuă a merge de la sine, vine o zi în care el nu rezistă descompunerei. Mărimile lui improvizate și fără tradiții, meschine, interesește, ambicioase, n-au intrat nimică a specula interesele publice, a trădă chineză patriei lor între mîini străine. Într-o ligării se va găsi un trădător ori doi, dar el vor fi toate unele neutralizate și zdrobite de clasa lor proprie, care nu va îngădui cu prin ajutor străin, unul din ei să se ridice asupra tuturor.

• „Cind panglicarii politici care joacă pe funi, se vor stinge de pe fața pământului nostru, cind pătrău de cenușeri, leneșă, fără știință și fără avere va fi împinsă de acest

popor în întunericul ce cu drept î se cuvine, abia atunci poporul românesc își va veni în fire și va răsuflare de greutatea ce apăsa asupra lui, atunci va suna ceasul adevarători il-bertării“.

• „Nici zile, nici legi, nici academii, nici o organizație asemănătoare cu cele de mai naște nu sunt în stare să înlocui munca, și o stare de lucruri care nu se întemeiază pe ea și o fantasmagorie, care va dura mai mult sau mai puțin, dar se va prefăce în fum la suflarea recel realității“.

• „Libirea de teră și puterea și pretutindinea iubirii trecutului; patria vine de la cuvintul „pașter“, și numai oamenii căreia în instituțiile părinților lor, le potecu de pămint sfintit de singela părintilor, pot fi patrioți“.

• „Generația ce crește are și un datorii de împliniri, precum le are fiecare generație ce se înțelege pe sine însăși, și e fesne de presupus că membrul ei, îndată ce au cunoșcut răul, au cugetat și la remedii contra lui“.

• „O generație decăzută nu e capabilă de recunoștere nici binele, nici adevarul. Binele unde-lăsădește în urăște — de-acolo preponderențial elementul rău. Adevarul nu e capabil de a-l recunoaște“.

• „Sărăcia pentru mase și mulți mai deschisă corupționii decât averse“.

• „Un râu politic se poate vindeca pe cît timp putinii îl vad, cind îl vede totuștii lumea, el nu mai e de vindecat“.

• „Învingătorul momentan nu este întotdeauna cel definitiv“.

GHEORGHE DOBRESCU

„Nu există o civilizație umană generală, accesibilă tuturor oamenilor în același grad și în același chip, și fiecare popor își are civilizația sa proprie, deși în ea intră o mulțime de elemente, comune și altor popoare“.

Există deci o civilizație franceză, una engleză, una germană, una italiană. Nu există însă o civilizație română, și dacă să intrepere, ele sunt ce total individuale, și nu a face nimic cu dezvoltarea generală a lucrurilor.

Trecerea adevarătoră nu e de la barbarie la semi-barbarie, căci astăzi e o trecere spre râu, ei de la barbarie la civilizația adevarătoră. Semi-barbarie nu este o stare organică sau necesară, ci e o boală, un regres, ei de la barbarie la civilizație. Dacă pe acest pămînt va exista vredosă o civilizație adevarătoră, va fi aceea ce va răsări din elementele civilizației vechi.

• „Dacă noi ne-am preocupat numai de interesul de partid și n-am prevedea că dezastrul finanțar și economic îamenință pară să să cindă mai mult asupra celor viitori, am putut sta nepășător în fața operelor de distrugere ordinilor politice și economice, întreprinderi și conti-nuante cu atâtă stăruință de către puternicii zilei. Situația însă e prea gravă ca să nu de-nunțăm tările pe acela care să intre într-o criză și să devină străvechi“.

• „Un râu politic se poate vindeca pe cît timp putinii îl vad, cind îl vede totuștii lumea, el nu mai e de vindecat“.

• „Învingătorul momentan nu este întotdeauna cel definitiv“.

GHEORGHE DOBRESCU

Cerem scuze editorilor pentru apariția acestor pagini cu intenție, dar începând cu data de 14 iunie să nu fie publicate, de către mineri aduși în Capitală de către F.S.N., pentru a treia oară, să nu mai apărăm. Unor asemenei oameni cultura le este de pratos. Chiar și Eminescu!

Eminescu este deosebit de mult despre Eminescu, încât să-pară că orice adacă ar fi de pratos, că totuștii să-și rostesc. În afara unor pasiuni sau preocupări de specialitate, Eminescu urmărește totuștii un poet clasic, adică mai mult citat decât citit. În atunci cind este citit, receptarea semnificaților operei se izbăsește inevitabil de pe orizontul cultural al lectorului. Important este, desigur, faptul că înălță opera poetică într-o accesibilitate la foarte multe niveluri, ceea ce face din ea o operă vie.

Dar opera eminesciană, lucrarea spirituală său nu se concretizează doar în poezie. Ediția „completă“ a operelor a devălvă și personalitatea de o complicitate abia bănuită de către foarte mulți și-a fixat imaginea „omului deplin“ al culturii noastre.

Nicăieri nu se poate

că și în jurnalistica Eminescu rămâne un model. În se și-a rostit că nu cumva curiozitatea naturală să fie întreținută și să se afle ceea ce puterea noastră vrea să se afle. Înțelege că într-o lăsată cînd Eminescu era sociotul reacționar în doctrina sa politică, să pentru că în serialul său „Mortuia est și nu Mortuia vesti“ (1870), în principiu „valorificării moștenirii culturale“ nu a pălit nicăi în fața lui.

Prin urmare, într-o lăsată cînd Eminescu era sociotul reacționar în doctrina sa politică, să pentru că în serialul său „Mortuia est și nu Mortuia vesti“ (1870), în principiu „valorificării moștenirii culturale“ nu a pălit nicăi în fața lui.

Prin urmare, într-o lăsată cînd Eminescu era sociotul reacționar în doctrina sa politică, să pentru că în serialul său „Mortuia est și nu Mortuia vesti“ (1870), în principiu „valorificării moștenirii culturale“ nu a pălit nicăi în fața lui.

Prin urmare, într-o lăsată cînd Eminescu era sociotul reacționar în doctrina sa politică, să pentru că în serialul său „Mortuia est și nu Mortuia vesti“ (1870), în principiu „valorificării moștenirii culturale“ nu a pălit nicăi în fața lui.

DOINA

De la Nistru pin'la Tisa
Tot Români plinsu-mi-să,
Că nu mai poate străbate
De-atâta străinătate,
Din Hotin și piin' la Mare
Vin Muscalii de-a călare,
De la Mare la Hotin
Mereu călea ne-o atin';
Din Boian la Vatra-Dornic
Au umplut omida cornii,
Să străinul ne tot paște
De nu te mai poți

cunoaște,

Sus la munte, jos pe vale,
Să-ai făcut dușmaniicale,
Din Sătmăr pin' în Săcele
Numai vaduri ca acele.
Vai de biet Român

săracul,

Indărât tot dă ca racul,
Nici ăi merge, nici
se'ndeamnă,
Nici ăi este toamna

ștefană,

STEFANE, Maria Ta,
toamnă, Tu la Putna nu mai sta,

Nici e vară vara lui,
Să-i străin în țara lui,
De la Turnu'n Dorohoi
Curg dușmanii în puhoi
Să s-așeză pe la noi;
Toate cinteceli pier,
Sboară păsările toate
De neagra străinătate;
Numai umbra spinului
La ușa creștinului.
Iși dezbracă tara sinul,
Codrul — frate cu

Românul!

De săcure se tot pleacă
Să izvoarele îi seacă —

Sărac în țară săracă!

Cine-au îndrăgit străinii,
Minca-i-ar inima căinii,
Minca-i-ar casa pustia,
și neamul nemernicia!

TOATĂ,

De-i suna de două ori,
Iți vin codri-i ajutor,

De-i suna a treia oară

Toți dușmanii or să piără

Din hotare în hotare —

Îndrăgi-i-ar ciorile

și spinzurătorile l

Las' Archimandritul!
Toată grija schitului,
Lasă grija Sfintilor,
la seamă părinților,
Clopotele să le tragă
Ziua-ntrreagă, noaptea.

— ntrreagă

Doar s-a-ndură Dumnezeu,
Ca să-ți mintui neamul

tău!

Tu te'naltă din mormint,
Să te aud din corn sunind

Și Moldova adunind.

De-i suna din corn odată,

Ai s-aduni MOLDOVA

TOATĂ,

De-i suna de două ori,

Iți vin codri-i ajutor,

De-i suna a treia oară

Toți dușmanii or să piără

Din hotare în hotare —

Îndrăgi-i-ar ciorile

și spinzurătorile l

MAREA EPIFANIE

O cultură ca și o credință se clădește pe o piatră.

O piatră angulară în stare să-si susțină temelile, teme-

riile și întemeierile. O piatră cu suflet (nu un suflet de piatră) de care să se izbească și să se imprăștie seismele, blestemele și toate maleficile cîte ne-

maj bîntule stîrnite din noi sau din afară. Odată piatra aceasta să-a chemat Petru.

Altă dată în alt chip, po-

trivit cu rînduiala neamului,

pe care nu are niciună-

ține de la învecinătatea

țărănească, căci nu are

ține de la învecinătatea

țărănească

Ce răspuns le-ați da domnule primar?

Într-o scurta zodie de la luna de căsătorie din nouă, și într-un perioadă de un an și jumătate, am să-mi deschidă la casă, în terenul meu, în 1982, din 10.03.1989, și în octombrie din 21.12.1989, la revoluție și în același perioadă, în cadrul unor urgențe, am să-l deschidă și în 10.10.1990, cind am să-mi deschidă la revoluție și în momentul cogenții, să mențină la putere de C.F.S.N., și după Revoluție.

În cele trei săptămâni cei din urmă, prezentându-mă la primar, și cu delegație C.F.S.N., nu m-am gândit că voi răspunde pe acest post și nu să am trei cu alii în cadrul "mierților pot fi multe, chiar și alții, dar m-am gândit că în acele clipe cu totdeauna se desfășoară comunicarea, să cum să pot să împărtășesc cu poporul și îmbătățesc de Crăciun și Anul Nou.

Fără, repede atât vînat și cum ați fost alei primari, cind sedința cu primarii de secție s-a spart, sădăind sunetul o mîndă de oameni și același mulți și cu actualii salariați ai primăriei, pentru că, dacă nu aducem aminte, Bulucea și Bicăi vor să-ți înainteze pe cel care reprezintă F.S.N.-ul în primăria Comunei.

Credem atunci, în acele zile de decembrie că, prin propunerea mea făcută în

înțelegeri românești, într-o scurta perioadă de un an și jumătate, am să-mi deschidă la revoluție și în același perioadă totul să se crească în cadrul unor urgențe, să crească și în cadrul unei revoluții.

În domnul primar, poporul roman, tinerii și nu-niciun importanță comunismului care a avut în frunte un al doilea Hitler, dar cu față comunism, și nu poate fi să cum fac eli-

te și a fost înaintat de Revoluție, doar pentru faptul că eu și o simbolică liberă nu mai sunt sătem și un cuiuș rămas doar în scris: DEMOCRATIE.

Vîntul îi înmormântă curcul. Numele nomenclaturărilor și pictoarele lor vor pătrage locul care este în continuă cu simple eroilor noștri. Pe cînd nîncă trăiesc președintele sau semnele obligatorii?

Nu vînt îndă să neputem locurile sfîntă ale noastre, dar poate nu vînt îndă să acordă arău de Democrație îndărătă și nu vom răspunde pe cînd care nu ne așeză cu același comunitate, și de-a lungul etenției vom fi LIBERI de a găndi și să de-a lungul noastră, fără a avea nevoie de "academicism" comunismului, să neamăși ei revoluției.

Morții Revoluției au fost urați, vîrnuti Revoluției neajunsă, participanții la Revoluție, în afară de cel care era acut "răpus", înălțăriți ca oameni de care vărti foșii și nu mai aveau nevoie de ei.

NICOLAE GARVAN

Primim la redacție

Din partea acțiunii „Pentru dreptate militară“

Din cînd reformul sistematic și nejustificat al Redactorului săf al ziarului „Armată Poporului“ și a aproba publicarea președerelor de mai jos în paginile administrației săptămânale „Orășenesc“, respectivă că răgădui să fie acordat ca acestea să fie publicate în cîndianul dumneavoastră.

Apreciez că securul dumneavoastră, în cînd în care va fi dat, este de natură, să vină în sprijinul unui important act subsumat procesului reformator din

solicitătis stabilită a cîndorilor legături prin intermediul corespondenței scrise ori telefo-

nici. 3. Propunere, vîrstăriile și cîndicele ce au fost adresate acțiunii noastre, vor fi înaintate organelor de specialitate din cîndul M.A.P.N. (în deosebi Direcția cîndorilor) și cîndicele în amănuntul să se constituie între-o modestă garanție a succesorului procesului înălțător al instituției cîndorilor.

Totodată cînd finalul că măsurile întreprinse pînă în prezent au fost lăsate publică și prin organizația de presă civilă, cînd și militarii și răspunzătorii numerozilor solicitări ale participanților la această acțiune, facem următoarele încercări:

1. Principalele obiective ale acțiunii au fost publicate în nr. 58 din 25 aprilie a.c. și cîndinul „ARMATA POPORU- LUI“;

2. În cîndecatul nostru încercător se afîă, momentană împotriva rezistențării, care în cîndicele cîndorilor să se deschidă și se adreseze,

Comitetul coordonator al Acțiunii „Pentru dreptate mi- litară“ str. Tolstoi nr. 2, Bl. C 58, nr. 1, et. 3, ap. 23, sector 6, Tel. 77-33-87;

3. În cîndecatul nostru încercător se afîă, momentană împotriva rezistențării, care în cîndicele cîndorilor să se deschidă și se adreseze,

Rep.: Unde ați fost casali?

Căci mîine!

1. – Au fost sălăi mari. Am mîinile cum nu am băut în nici un cîndor.

Rep.: Se vorbește că și fi-

jești, dar nu este asta, nu?

Rep.: Unde ați fost casali?

Căci mîine!

1. – În două sălăi mari. Am mîinile cum nu am băut în nici un cîndor.

Rep.: Unde ați fost casali?

Căci mîine!

1. – Dar vînăi fi chemați,

vînăi. Acum sună foarte multă.

Rep.: Unde ați fost casali?

Căci mîine!

1. – În două sălăi mari. Am mîinile cum nu am băut în nici un cîndor.

Rep.: Unde ați fost casali?

Căci mîine!

1. – În două sălăi mari. Am mîinile cum nu am băut în nici un cîndor.

Rep.: Unde ați fost casali?

Căci mîine!

1. – În două sălăi mari. Am mîinile cum nu am băut în nici un cîndor.

Rep.: Unde ați fost casali?

Căci mîine!

1. – În două sălăi mari. Am mîinile cum nu am băut în nici un cîndor.

Rep.: Unde ați fost casali?

Căci mîine!

1. – În două sălăi mari. Am mîinile cum nu am băut în nici un cîndor.

Rep.: Unde ați fost casali?

Căci mîine!

1. – În două sălăi mari. Am mîinile cum nu am băut în nici un cîndor.

Rep.: Unde ați fost casali?

Căci mîine!

1. – În două sălăi mari. Am mîinile cum nu am băut în nici un cîndor.

Rep.: Unde ați fost casali?

Căci mîine!

1. – În două sălăi mari. Am mîinile cum nu am băut în nici un cîndor.

Rep.: Unde ați fost casali?

Căci mîine!

1. – În două sălăi mari. Am mîinile cum nu am băut în nici un cîndor.

Rep.: Unde ați fost casali?

Căci mîine!

1. – În două sălăi mari. Am mîinile cum nu am băut în nici un cîndor.

Rep.: Unde ați fost casali?

Căci mîine!

1. – În două sălăi mari. Am mîinile cum nu am băut în nici un cîndor.

Rep.: Unde ați fost casali?

Căci mîine!

1. – În două sălăi mari. Am mîinile cum nu am băut în nici un cîndor.

Rep.: Unde ați fost casali?

Căci mîine!

1. – În două sălăi mari. Am mîinile cum nu am băut în nici un cîndor.

Rep.: Unde ați fost casali?

Căci mîine!

1. – În două sălăi mari. Am mîinile cum nu am băut în nici un cîndor.

Rep.: Unde ați fost casali?

Căci mîine!

1. – În două sălăi mari. Am mîinile cum nu am băut în nici un cîndor.

Rep.: Unde ați fost casali?

Căci mîine!

1. – În două sălăi mari. Am mîinile cum nu am băut în nici un cîndor.

Rep.: Unde ați fost casali?

Căci mîine!

1. – În două sălăi mari. Am mîinile cum nu am băut în nici un cîndor.

Rep.: Unde ați fost casali?

Căci mîine!

1. – În două sălăi mari. Am mîinile cum nu am băut în nici un cîndor.

Rep.: Unde ați fost casali?

Căci mîine!

1. – În două sălăi mari. Am mîinile cum nu am băut în nici un cîndor.

Rep.: Unde ați fost casali?

Căci mîine!

1. – În două sălăi mari. Am mîinile cum nu am băut în nici un cîndor.

Rep.: Unde ați fost casali?

Căci mîine!

1. – În două sălăi mari. Am mîinile cum nu am băut în nici un cîndor.

Rep.: Unde ați fost casali?

Căci mîine!

1. – În două sălăi mari. Am mîinile cum nu am băut în nici un cîndor.

Rep.: Unde ați fost casali?

Căci mîine!

1. – În două sălăi mari. Am mîinile cum nu am băut în nici un cîndor.

Rep.: Unde ați fost casali?

Căci mîine!

1. – În două sălăi mari. Am mîinile cum nu am băut în nici un cîndor.

Rep.: Unde ați fost casali?

Căci mîine!

1. – În două sălăi mari. Am mîinile cum nu am băut în nici un cîndor.

Rep.: Unde ați fost casali?

Căci mîine!

1. – În două sălăi mari. Am mîinile cum nu am băut în nici un cîndor.

Rep.: Unde ați fost casali?

Căci mîine!

1. – În două sălăi mari. Am mîinile cum nu am băut în nici un cîndor.

Rep.: Unde ați fost casali?

Căci mîine!

1. – În două sălăi mari. Am mîinile cum nu am băut în nici un cîndor.

Rep.: Unde ați fost casali?

Căci mîine!

1. – În două sălăi mari. Am mîinile cum nu am băut în nici un cîndor.

Rep.: Unde ați fost casali?

Căci mîine!

1. – În două sălăi mari. Am mîinile cum nu am băut în nici un cîndor.

Rep.: Unde ați fost casali?

Căci mîine!

1. – În două sălăi mari. Am mîinile cum nu am băut în nici un cîndor.

Rep.: Unde ați fost casali?

Căci mîine!

